

PILNÍKOVSKÝ

zpravodaj

1514 / 2018

PILNÍKOVSKÝ PELIKÁN

Nominace do 30. 8. 2018

==== STRANA 5 ====

VÍ TADY NĚKDO,

jak to tehdy bylo?

==== STRANA 8 ====

STARÝ MLÝN

Zapomenutá historie

==== STRANA 10 ====

KUDY? TUDY!

Do Záboří na kole

==== STRANA 11 ====

PILNÍKOVSKÁ POUŤ

Dětská radost nad zlato

==== STRANA 12 ====

BÍLÝ PÍSEK ČERNÝ PRACH

Země protikladů

==== STRANA 13 ====

NAJDĚTE 6 ROZDÍLŮ

Letní soutěž o ceny

==== STRANA 19 ====

RODINA JE ZÁKLAD STÁTU

Jak to vidí naše děti

==== STRANA 19 ====

STAROSTOVO OHLÉDNUTÍ

Jak už bývá zvykem, na tomto místě čtvrtletníku vám pravidelně předkládám informace o tom, co se na úřadě událo od posledního vydání Zpravodaje.

■ S téměř všemi těmito informacemi jsou vždy seznámeni ti, kteří se zúčastní veřejných zasedání zastupitelstva. Není vás pravda mnoho. Většinou se účast příliš neliší od počtu přítomných zastupitelů a ti chodí téměř pravidelně všichni. Je to škoda, protože jsem vždy připraven se svými kolegy odpovídat na vaše dotazy a vysvětlit, jaké okolnosti nás k jednotlivým rozhodnutím vedly. Na veřejných zasedáních zastupitelstva máte možnost všem přítomným prezentovat své nápady a názory a zjistit tak, jak je váš názor představiteli města a spoluobčany vnímán. A pokud vaše vystoupení zaujme i ostatní,

dá se očekávat plodná diskuse. Následující informace jsou určeny také pro vás, kteří jste si již za ty tři roky existence Zpravodaje zvykli na tomto místě získávat podobné zprávy. Ještě je tu možnost, že si zápisy z veřejných zasedání čtete na městských webových stránkách, ale ne všichni tuto možnost mají. Určitě jsou tyto informace žádané staršími občany, kteří nemají připojení k internetu, a postrádají tak možnost být informováni. Uvádím stručný přehled událostí a rozhodnutí zastupitelstva za druhé čtvrtletí.

POZEMKOVÉ ÚPRAVY

■ Během měsíce května a června vyhlásilo zastupitelstvo dvě veřejná zasedání. Z podstatné části bylo květnové zasedání

Pokračování na straně 2 →

ŠKOLA

HODINA HRDINŮ

aneb školní akademie

Nastal ten osudný den 21.6. 2018, osudná hodina 16, osudná minuta 30.

Přicházejí první hrdinové. Vzali si své nejlepší speciální obleky, protože teploty na této planetě, které se říká sál, mohou v období školních akademií vyšplhat až do korun pralesních velikanů. Prales tu však není, ale divočina chvílemi ano.

■ Na tradiční rituál školní akademie se sešlo mnoho rodů i kmenů ze zdejšího údolí. Někteří z místního kmene Tišesedících, plní očekávání, vyhlížejí svého hrdinu nebo hrdinku, pak ho s velkým

potleskem odměňují za jeho odhodlání a stejně tak i odvahu jeho spolubojovníků z kmene Tanečníků, Divadelníků, Sportovců či Hudebníků a neodradí je od potlesku

Pokračování na straně 6 →

NAŠE TIPY

Country bašta
Vítězná - Kocleřov
5. 7. 2018

Čermská pouť
Čermná
7. 7. 2018

Půlení prázdnin
u mysliveckého srubu
27. 7. 2018

ZPRÁVY Z MĚSTA

→ Pokračování ze strany 1

věnováno revizím smluv o pronájmu městských pozemků. Tuto potřebu přinesla ukončená digitalizace intravilánu a již vloni ukončené komplexní pozemkové úpravy. Digitalizace odhalila mnoho pří-

padů, kdy občané užívají, nebo mají neoprávněně zastavěný městský pozemek. Městský úřad je vyzýván katastrálním úřadem, aby tyto zjištěné nedostatky s občany řešil. Ať už formou prodeje pozemků, nebo podpisem smluv o pronájmu pozemků. V naprosté většině je zastupitelstvo nakloněno vyjít občanům vstříc a nevyžadovat odstranění staveb či oplocení. S potěšením

První stavění májky v novodobé historii (foto: M. Klapka)

musím konstatovat, že se daří bez emocí řešit nápravy, kdy užívá město pozemky místních občanů. Je to ale zdoluhavá procedura, při které se musí splnit všechny vyžadované zákonné formality. Ať již je to vyhlášení záměrů pronájmů a prodejů s potřebnými lhůtami, nebo zabezpečení geodetických zaměření a znaleckých posudků s následným vyjednáváním o cenách a uzavíráním smluv. Tyto náležitosti se musí projednávat na veřejných zasedáních zastupitelstva, a pokud si uvědomíme, že se zasedání koná jednou za tři měsíce, není výjimkou, že může jeden prodej trvat i celý rok. Vyřízeny byly i pachtovní smlouvy s místními hospodařícími zemědělci. Veškeré nájmy byly uzavřeny v cenách nově platného ceníku nájmu. V současné době je podepsáno zhruba 57 nájemních smluv na pozemky všech typů.

ŽÁDOSTI O DOTACE

Netrpělivě očekáváme výsledek naší žádosti o dotační příspěvek na výstavbu městské kanalizace a čistírny odpadních vod. Termíny se neustále posouvají. Z pu-

Zastupitelstvo řešilo vypořádání městských pozemků po digitalizaci intravilánu

(foto: archiv města)

vodního konce dubna je to nový termín do konce měsíce června. Tato nejistota je pro zastupitele svazující. Ať je to v oblasti plánovaných finančních prostředků do této investice, nebo oddalování termínu zahájení. Rádi bychom využili letních mě-

Družstvo neregistrovaných volejbalistů sehrálo 28. dubna přátelský zápas s družstvem Batňovic. (foto: M. Klapka)

síců a tím příznivých podmínek pro výstavbu, která v mnohém zneprjemní život místním občanům. Tato největší stavební akce v historii Pilníkova brzdí další rozvoj města. Ať je to v oblasti správy komunikací nebo revitalizací veřejného prostoru a městské zeleně. U komunikací je největší deficit ve správě majetku. Převážná část našetřených finančních prostředků bude po dokončení směřovat právě tam.

PŘIPRAVOVANÉ ZÁMĚRY

Zastupitelstvo přijalo i celou řadu dalších investičních záměrů a připravuje u nich projektovou dokumentaci s možností financování u některých z nich z do-

tačních titulů. Jedná se například o záměr vypracování studie a projekčních prací na vybudování bytového domu na místě bývalé jídelny. Jde o sociální bydlení pro mladé občany. Dále je to studie na využití půdního prostoru v budově II. stupně základní školy v rámci oprav střechy a střešní konstrukce. Ve finále je společné řízení územního a stavebního povolení výstavby polytechnické učebny. V brzké době bude také dokončena projektová dokumentace revitalizace městského úřadu.

SCHVÁLENÉ PROJEKTY

Nejnovejším schváleným záměrem je vypracování architektonické studie na přístavbu mateřské školy, abychom tak zajistili naplnění zákona č. 178/2016, který nám od roku 2020 nařizuje umístění dvouletých dětí do předškolních zařízení. Zde bychom měli rozšířit kapacitu o 25 dětí. Termín pro podání žádosti o příspěvek z dotačního titulu, který je pro letošní rok vyhlášen, končí v měsíci září. Takže nám opravdu nezbyvá mnoho času. Z dříve připravených projektů je kompletně dokončena projektová dokumentace na obnovu rybníka u Kolkovny a obnova jmače s částečnou výměnou přírodního

ZPRÁVY Z MĚSTA

azbestového vodovodního potrubí. Téměř všechny tyto akce jsou závislé na získání finančních prostředků z národních či evropských fondů. Nedá se to zajistit jinak, než že musíme mít připraveny všechny projektové dokumentace se všemi vyjad-

Příprava prostoru pro stavění máje a vánočního stromu. (foto: Miroslav Klapka)

řovacími povoleními a čekat na vhodnou možnost financování. Termíny podání žádostí bývají velmi krátké a projekty se nestíhají připravit v termínech podání žádosti. Aktuálně se zabýváme možností napájet požární nádrž přepadovou vodou z městské vodárny. Tuto investici schválilo zastupitelstvo na červnovém veřejném

Vystoupení žáků ZŠ na školní akademii bývá předzvěstí nadcházejících prázdnin. (foto: Zbyněk Koláčný)

zasedání a město ji bude hradit ze svých prostředků. Při příležitosti výstavby tohoto přivaděče bude zapotřebí přivést do vodárny elektřinu. Zabezpečíme tak kvalitnější dávkování chloru, který se přidává do pitné vody.

PROTIPOVODŇOVÁ OPATŘENÍ

■ Dvanáctého června byla vybrána s nejuvhodnější nabídkou firma BÁRTEK ROZHLASY, s. r. o., pro realizaci „Proti-povodňových opatření města Pilníkov“, při které dojde mimo jiné i ke kompletní výměně městského rozhlasu. Předpokládaný termín realizace je do konce měsíce října tohoto roku. Tento projekt je hrazen ze 70 % z Operačního programu životního prostředí 2014 – 2020 a celková dotace činí 1.515.836 Kč.

DOMÁCÍ KOMPOSTÉRY A SOCIÁLNÍ BYDLENÍ

■ V červnu byla také vybrána společnost ENVIPARTNER, s. r. o., pro opětovné podání žádosti na domácí kompostéry

20. dubna děti ZŠ uklízely Pilníkov (foto: Miroslav Klapka)

s dotací 85 %. Opět jsme se spojili s obcí Vlčice a věříme, že budeme napodruhé úspěšní. Dodatečně jsme také podali žádost o dotační příspěvek na rekonstrukci dvou bytových jednotek v domě č.p. 58, kde tyto bytové jednotky budou plnit úlohu sociálního bydlení.

HASIČSKÝ VŮZ

■ Na vyřízení administrativy poslední žádosti o dotační peníze jsme smluvně domluveni se společností PROFESIONÁLOVÉ, a. s. Tento projekt se týká nákupu hasičského dopravního automobilu a měl být hrazen z prostředků Ministerstva vnitra a Královéhradeckého kraje. Rozpracovaný je také projekt na revitalizaci požární nádrže. Tady čerpáme inspiraci a zkušenosti od vedení obce Malé Svatoňovice, kde řeší téměř stejný problém – rozpadající se se nádrž a zajištění čištění vody.

GDPR

■ Závěrem se ještě zmíním o zavedení opatření GDPR, které jsme povinni realizovat od 25. 5. 2018. Jedná se o opatření pro ochranu osobních údajů a v gesci města se to týká Městského úřadu

Pilníkov a Základní školy a Mateřské školy Pilníkov. Tato opatření se promítnou i při vydávání Zpravodaje. Nemůžeme bez vašeho souhlasu uveřejňovat jména s dalšími osobními údaji, a tak dojde v četných případech k redukci informací

a často i k absenci obrazového materiálu, tedy fotografií. Věřím, že si to časem sedne a najdeme způsob, jak dělat i nadále Zpravodaj zajímavým.

PODĚKOVÁNÍ

■ Také musím poděkovat všem těm, kteří se pečlivě starají o svoje obydlí a přilehlý prostor. Když procházíte městem, můžete vidět celou řadu upravených zahrádek a dvorků, předzahrádek a v několika případech i veřejného prostoru. Přeji nám všem, abychom se dokázali těmito příklady inspirovat, a přispěli tak ke zkvalitnění životního prostředí.

■ A na úplný závěr vám přeji krásné prožití léta, zaslouženého odpočinku a vydařeného počasí, mnoho zajímavých zážitků a poznání. Pokud cestujete do zahraničí či brouzdáte po české zemi, pak šťastnou cestu a bezúhonný návrat domů do Pilníkova. A nezapomeňte navštívit i místní sportovní a kulturní akce. Jejich výčet je na poslední straně Zpravodaje a pozvání na den města uvnitř.

Miroslav Klapka
Miroslav Klapka
STAROSTA

ZPRÁVY Z MĚSTA

KDO NEPRODÁ, rád daruje

V sobotu dne 28.4. 2018 se konal už potřetí v areálu kryté haly bleší trh. Začátek byl v 9 hodin, ale první prodejci již byli připraveni o půl osmé.

■ Ještě nebylo ani 9 hodin a všechny stoly a prodejní místa byla obsazena. Zájem o prodej stále rostl, takže jsme museli postupně, jak přibývali prodejci, nosit další

stoly z tělocvičny, abchom vyhověli zvyšující se poptávce. Než byl v devět hodin starostou obce zahájen bleší trh, prodej byl již v plném proudu.

■ Celkem jste mohli nakoupit u 34 prodejců, kteří nabízeli nejrůznější věci, většínou dětské oblečení, oblečení pro dospělé, boty, hračky, knihy, náradí na všechno, CD, odznaky, známky, věci na nejrůznější sporty, starožitnosti, ale i různé pochutiny. Někdy jsem ani netušila, co se nabízí a co všechno lze prodat a koupit. Nabídka byla různorodá.

■ Bylo velmi krásné počasí, a jakmile se někdo unavil „kšeftováním“ na trhu, mohl se občerstvit ve stánku dobrovolných hasičů. Káva, pivo, limo, klobása nebo párek

Akce v plném proudu

(foto: Elena Fajfrová)

MYŠÍ DÍRA

■ Určitě v Pilníkově není nikdo, kdo by nešel „myší dírou“. A šli jste tudy nedávno?

■ Již během zimy bylo na této stezce přidáno veřejné osvětlení, takže tato naše místní zkratka je nyní příjemně osvětlená. Během jarních měsíců ještě došlo k opravě podloubí a k doplnění světel přímo na zdi „myší díry“. Je to ještě vůbec „myší díra“? Určitě, ale už se tudy nemusíte bát jít. EF

v rohlíku, to vše bylo připraveno pro vás.

■ Návštěvnost byla velká a jsem ráda, že jsem viděla více známých tváří z Pilníkova. Bleší trh byl ukončen ve 12 hodin. Bylo pěkné, že některé věci, které se neprodaly, se prostě darovaly. Jako třeba koloběžka pro

šťastné dítě. Na blešáku se dějou věci, klidně tam můžete prodat sekačku nebo auto.

■ Moc děkuji všem, kteří se na organizaci třetího blešního trhu podíleli, a hlavně na podzim zase všichni přijďte. EF

ZPRÁVY Z MĚSTA

PILNÍKOVSKÝ PELIKÁN 2018

Také letos byl vyhlášen „Pilníkovský pelikán“. Koná se již čtvrtý ročník a nezapomeňte, že nominace končí už 30. července 2018.

Pro usnadnění nominace jsem pro vás letos kromě dotazníku na webu [survio.com](https://www.survio.com/survey/d/Q3N2G7X4P5X8R1H6P) (<https://www.survio.com/survey/d/Q3N2G7X4P5X8R1H6P>) připravila také možnost nominovat pomocí Facebooku – stránka se jmenuje **Pilníkovský pelikán**.

■ A nyní zopakují několik jednoduchých pravidel pro nominaci:

■ **nominovat** lze kohokoli, kdo se nějak zasloužil o Pilníkov – propaguje ho, pomáhá jej rozvíjet, má úspěchy ve sportu či v kultuře – zkrátka dělá o něco víc, než musí,

■ **nominován** může být kdokoli bez omezení věku,

■ nominovat na tuto cenu může pouze **občan Pilníkova starší 18 let**,

■ v nominaci musí být uvedeno jméno a adresa bydliště nominovaného, případně nějaký kontakt na něho (e-mail, telefon),

■ v nominaci musí být také kontakt na nominujícího, aby bylo v případě nejasností možné požádat o doplnění informací,

■ v nominaci musí být uveden důvod nominace,

■ konečný výběr z nominací provádí komise složená ze zastupitelů města Pilníkov hlasováním,

■ nominace zasílejte buď na e-mail podatelna@pilnikov.cz (do předmětu uveďte: Pilníkovský pelikán 2018), nebo doručte na podatelnu MěÚ Pilníkov, případně můžete také použít formulář na Facebooku na stránce Pilníkovský pelikán,

■ nominace zasílejte nejpozději **do 30. července 2018**.

■ Věřím, že i letos se do nominace aktivně zapojíte a zašlete nám své návrhy i se zdůvodněním.

■ Děkuji za zasláné nominace.

Hana Blažková

ZAJÍMAVOSTI

Tajný život stromů

Peter Wohlleben

Nakladatelství Kazda Václav, 2016

■ Tuto knížku mi doporučila a půjčila kamarádka a já bych ji ráda doporučila zase vám. Autorovi Peteru Wohllebenovi se splnilo dětské přání stát se ochráncem přírody a každá stránka při čtení Tajného života mě přesvědčovala, že se narodil, aby to tak bylo. Vystudoval lesnictví a pracoval víc než dvacet let jako úředník zemské lesní správy. Dnes řídí ekologické lesní hospodářství v regionu Eifel v Porýní, kde usiluje o návrat pralesů.

■ Pozorným okem vnímá lesní bytosti, kterým jsme se naučili říkat stromy, a každou část jejich někdy tak dlouhého života popisuje s bratrskou laskavostí. Tak se o životě stromů, které jsou stále ještě symbolem vyrovnaných účtů v přírodním koloběhu, můžete dozvědět z pohledu, který pozoruje jejich lásku, přátelství, bolesti

a strachy, potřeby a spolupráci s dalšími organismy. Myslím, že se vám po dočtení knihy může lehce stát to, co i řadě dalších milovníků lesa, kteří si tento bestseller

přečetli. Půjďte lesem a budete se na zelené velikány i na jejich děti dívat pohledem návštěvníka, který možná se svým dřevěným sousedem prohodí i nějaké to laskavé slovíčko nebo chápavý pohled. JP

Str. 38, Etiketa pro stromy

Veliké koruny vzrostlých stromů bývají vystaveny bouřlivým větrům, prudkým dešťovým srážkám a značnému zatížení sněhem. Tyto síly je třeba odpružit a kmenem odvést do kořenů, které toho musí vydržet nejvíc, a zabránit tak vyvrácení stromu. Proto se pevně zaryvají do zeminy a jako drápy se chytají kamenů. Převáděná síla orkánu může u paty kmene cloumat silou, která odpovídá váze 200 tun v tahu. Pokud v sobě strom má nějaké slabé místo, vytvářejí se trhliny a v nejhrošším případě dochází ke zlomení kmene, a tím i k pádu celé koruny. Pravidelně tvarované stromy rovnoměrně odpruží útočící síly, když je rozdělí na celé své tělo a odvedou. Ten, komu etiketa nic neříká, mívá problémy. Jestliže je kmen například ohnutý, má už v klidovém stavu jisté potíže. Obrovská váha koruny se nerozloží na celý průměr kmene, nýbrž tlačí na dřevo pouze na jedné straně. Strom je tam musí posílit, aby neprasklo, což se pozná podle zvlášť tmavých letokruhů (dotyčná místa obsahují více substance a méně vzduchu).

Společenská kronika

Vítáme

NOVĚ NAROZENÉ

Dominik Sobl
16. 4. 2018

Eliška Leterová
6. 5. 2018

Marie Hajská
13. 5. 2018

Klára Voženílková
14. 5. 2018

Blahopřejeme

K ŽIVOTNÍMU JUBILEU

Oldřich Babák
70 let

Danuše Bahníková
70 let

Drahuše Bejrová
70 let

Naděžda Beranová
70 let

Milena Polesná
70 let

Blahopřejeme

K ŽIVOTNÍMU JUBILEU

Květa Pražanová
70 let

František Sobolík
70 let

Jana Cabadařová
75 let

Stanislava Procházková
75 let

Jiří Šterba
75 let

Blahopřejeme

K ŽIVOTNÍMU JUBILEU

Ladislav Kliment
80 let

Libuše Mencová
85 let

Jarmila Vitvarová
85 let

Vladimír Vondráček
85 let

Jarmila Víková
92 let

ŠKOLA

HODINA HRDINŮ aneb školní akademie

Školní akademie – Hodina hrdinů

(foto: Miroslav Klapka)

→ Pokračování ze strany 1
ani další přítomný kmen Žbrblavých jazyků, který se tentokrát usadil vzadu, takže poslední a předposlední řada byla chvílemi vtažená spíš do děje na druhé scéně než na té hlavní. Někteří zase

připomínali liány, které se neustále proplétají všemi možnými cestami. Liána ale nedělá hluk, ani jinak neupozorňuje na to, že se zrovna rozhodla někam plazit. Ale co vám budu vyprávět

Pokračování na straně 20 →

Opustili nás

Jiří Cipra
7. 4. 2018 ve věku 61 let

František Voženílek
17. 5. 2018 ve věku 91 let

NAŠE TIPY

Turnaj v nohejbale
na kurtu fotbalového hřiště
14. 7. 2018

Pilníkovský písničkář
Setkání amatérských písničkářů
25.–26. 8. 2018

RODINA je základ státu

Během pátého a šestého měsíce v roce můžete objevit v kalendáři takové dny, jako je Svátek matek, Mezinárodní den dětí a před nedávnem českou společností objevený Den otců (podle Wikipedie založila tradici oslavy otců Američanka Sonora Smart Doddová, která chtěla ocenit úsilí, s nímž se o ni a další čtyři sourozence staral její ovdovělý tatínek).

Zeptali jsme se některých pilníkovských maminek, tatínků a dětí, jak rodinu vidí oni. Zde přinášíme odpovědi maminek a tatínků. Odpovědi dětí najdete na straně 19.

1. Co vám v rámci rodičovství připadalo nejtěžší?

2. Co vám udělalo největší radost ve výchově nebo na co nejvíce vzpomínáte?

■ **Maminka Lenka, 45 let,**
počet dětí 1 (26 let)

1. Úplně všechno mi připadalo ze začátku nejtěžší. Takhle mi to dětátko šoupli. Žádný návod mi k tomu v porodnici nedali, tady to máš a starej se.
2. Největší radost, která teď u nás probíhá, je právě dosažené vzdělání, dosažení titulu, protože to prožívala celá rodina, spousta úsilí byla vyvinuta. Ale jinak je to celková radost, že se člověku vrací výchova, která byla do dítěte vložena. Jak dává dítě najevo lásku, například svátek nebo narozeniny, že si vzpomene, že na nás jako na rodiče myslí.

■ **Maminka Iveta,**
počet dětí 3 (28, 25 a 23 let)

1. Nejtěžší byla asi finanční stránka. Od té doby, co byla revoluce a po revoluci, jsme si říkali, že mělo vedení státu plnou pusku toho, co všechno se udělá pro rodinu s dětmi. Děti už máme dospělé a pořád tak nějak nevidíme, že by se pomáhalo rodinám s dětmi. To nevidím, že by byla taková nějaká pomoc. Akorát tedy některým se pomáhá ... Těm asi jo.
2. Nejraději vzpomínám na to, jak byly děti malinký, jak rostly. Když už jsou dnes tak veliký, tak už si člověk říká, jak je sám starý. Jsem ráda, že je vůbec mám, že nejsou alergické, že jsou zdravé. Jako dnes ty děti, jak jsou pořád nemocné.

■ **Maminka, 39 let,**
počet dětí 4 (18; 9; 6 a 1,5 roku)

1. Nejtěžší při výchově je puberta, a když zlobí, tak to je nejtěžší. A od malička to je furt, furt, furt něco.
2. Největší radost, když můžeme jezdit na výlety a jsou hodné a zdravé. To jsou nejhodnější děti.

1. Co vám připadalo nejtěžší v rámci rodičovství?

2. Co vám udělalo ve výchově největší radost nebo zážitek?

3. Nejhezčí zážitek s rodiči?

4. Jak si představuješ ideální rodinu?

■ **Tatínek Josef,**
(2 děti)

1. Slušně vychovat děti
2. Zpětná vazba – láska a porozumění
3. Vánoce
4. Sedět spolu u jednoho stolu a povídat si

■ **Tatínek Filip,**
(2 děti)

1. Zodpovědnost
2. Každý úspěch dětí
3. Dovolená u moře
4. Spokojenou

PILNÍKOVSKÝ den města 2018

Letošní den města bude opět v září, a to konkrétně

V SOBOTU 8. ZÁŘÍ 2018.

Opět se uskuteční v areálu fotbalového hřiště a jeho okolí.

=====

Hlavním motivem zábavného dne bude pohyb.

=====

Od brzkých odpoledních hodin na vás bude čekat celá řada atrakcí, zajímavá přednáška s účastníky DAKARU, výstavy, dětské divadlo a několik hudebních vystoupení.

=====

Odpoledne zpestří i zábavný program na vodní ploše požární nádrže.

=====

Večer zakončí ohňostrojevá show.

=====

Začátek programu bude

VE 13.00 HODIN.

=====

Kompletní program se vás dozvíte na plakátech a webových stránkách města.

=====

Srdčně vás zvou pořadatelé a zastupitelstvo města.

Den obce Vítězná 2018

Srdce bije pro Vítěznu. Začátek produkce v 9.00 hodin.
Oficiální zahájení ve 13.00 hodin.

7. 7. 2018

VÍ TADY NĚKDO, jak to tehdy bylo?

Kostel, továrna, křížek u silnice, rodinný dům, tělocvična nebo zdravotní středisko, to je jen zlomek staveb, které se objevují na fotografiích a dokumentech v soukromém archivu pana Jiřího Hakena. Roky se snaží zachovat minulost města a jeho obyvatel v paměti Pilníkova pro další generace.

Kdy a proč jste se začal věnovat kronikářství a archivářství?

- Láska k historii u mě začala už v období základní devítileté školy.
- Více jsem se začal zajímat o minulost při hodinách dějepisu. Nejdřív to byl zájem o historii českých zemí a Evropy.

Šuplíčky, přihrádky a šanoný pro každý rok

(foto: Jana Pachlová)

Postupem času to přešlo na zájem o historii architektury, jak stavby vznikaly a jejich vývoj, a k tomu jsem začal sbírat dokumentaci. Začal jsem také fotit, ale fotoaparát jsem v té době nevládnul, vždycky jsem si udělal nějakou představu, co a jak vyfotím, pak jsem zašel za spolužákem Jardou Kultem, ten mi ho půjčil, já jsem si udělal několik záběrů, nechal udělat fotky a foťák jsem zase vrátil. K těm fotkám jsem si potom dohledával informace a ještě později ten zájem sklouzl k tomu místu, kde člověk žije. Také jsem vždy rád cestoval a hlavně

úkol na těch cestách byl přinést si domů pohlednici. Základy archivnictví jsem získal u archiváře p. Bohuslavského v Podnikovém archivu Východočeských uhelných dolů v Malých Svatoňovicích.

Pan Jiří Haken před knihovnou archivu

(foto: Jana Pachlová)

Může se s kronikařením prožít nějaký, tolik v dnešní době oblíbený „adrenalin“ třeba jako při sportu?

Kdy prožíváte největší zadostiučinění?

- Já osobně mám sport rád a některé sporty jsem rekreačně provozoval, ale třeba fotbal jsem za Pilníkov nikdy nehrál. A vlastně zabývat se historií sportu, na to došlo až po mém návratu do Pilníkova v roce 1991, předtím jsem žil jedenáct let v Malých Svatoňovicích. Když jsem v roce 1994 poprvé vstoupil do zastupitelstva, tak mě k zájmu o historii fotbalu přivedl František Hubáček. Tehdy jsem se už věnoval historii Pilníkova naplno a přidal jsem tak i tu sportovní část života města, do té doby nic uceleného v této oblasti nebylo.

Které období pilníkovské historie Vás nejvíce zajímá a které byste chtěl ještě více poznat a proč?

- Stále jsou místa v pilníkovské historii, která je třeba nějak doplnit, doložit fotografiemi a informacemi. Není dodělaná část týkající se ZVÚ, není hotové zemědělství, problém je i dohledat informace z činnosti spolků. Vše, co je třeba ještě doplnit, mě láká, ale je hodně těžké ty podklady získávat.
- Třeba období první republiky nebo těsně po válce spadá do časů, které utrpěly poválečnou euforií, při níž hodně německých dokumentů a předmětů bylo spáleno nebo zničeno.

Máte nějaký vzor, ke kterému vzhlížíte, nebo učitele, který vám pomáhal?

- Když jsem v roce 1994 začal oficiálně vykonávat funkci kronikáře za pana starosty Žerovnického, tak jsem absolvoval

kurz vedení kroniky. V té době jsem neznal nikoho, kdo by mi s tím pomohl.

- Postupem času jsem se seznámil s panem Justem (kronikářem Trutnova) a s jeho společníkem panem Hybnerem, který se zabýval fotodokumentací, a ještě s panem Andělem, který je kronikářem Hostinného. Takže s těmito pány jsme tak navzájem diskutovali a radili si o kronikaření. S panem Andělem nás ještě navíc pojilo sběratelství pohlednic a jejich vyměňování.

Co pro Vaši kronikářskou práci znamená digitalizace a nové technologie?

- Když jsem vykonával práci kronikáře pro Pilníkov, tak se s materiály pracovalo klasicky. To znamená, že kronika byla rozdělena na dvě části, na ručně psanou textovou část a obrazovou část, kde byly obsaženy fotografie, výstřižky z novin, plakáty, pozvánky apod. Postupem času se začala používat černobílá tiskárna, potom i barevná a na těchto počítačových zařízeních jsem mohl fotografie a další obrazové materiály zvětšovat pro účely výstav, které jsem v Pilníkově v minulosti pořádal.

Jak byste chtěl, aby se Váš archiv dál vyvíjel? Máte nástupce, který by v práci pokračoval?

- V nynější době je základ toho archivu rozdělen na několik částí. Jedna část je zaměřena na jednotlivé domy na území města Pilníkova i s jejich obyvateli,

v další části jsou drobné památky Pilníkovy, potom všeobecné kulturní dění (oslavy, výstavy, poutě). Dále potom archiv osahuje části o živnostech a průmyslu, zemědělství, spolky atd.

■ Do roku 2010 se v Pilníkově konalo několik výstav o historii a ty navštívili vždy několik desítek návštěvníků.

Konaly se také dvě poměrně rozsáhlé výstavy zaměřené na sport. Byla uspořádána také beseda, která se zabývala obdobím po roce 1945 a výstava na téma proměny Pilníkovy, která se týkala období 1918 až 1998. Na ní se využily staré pohlednice a fotodokumentace, kterou poskytl pan Rudolf Hegr.

■ Bylo několik žáků a studentů, kterým jsem pomáhal s vykonáním seminární nebo diplomové práce. Většinou to skončilo tak, že buď z Pilníkovy odešli, nebo ta spolupráce prostě dále nepokračovala. Měl jsem takovou vizi, že když se lidem bude často připomínat místo, které si zvolili pro život tak, aby o něm něco věděli, dá se předpokládat, že ho budou mít rádi a budou pro něj také něco dělat. Můj archiv poskytl mnoho informací a fotografií pro knihu Malé dějiny Pilníkovy, která byla vydána v roce 2014.

Má o Váš archiv zájem škola?

Besedujete s dětmi?

■ V současné době je kontakt dosti přerušovaný. Nikdo mě neoslovuje a je určitě škoda, že se spolupráce v roce 2014 ukončila. Pro neshody s vedením města jsem v roce 2015 rezignoval po 20 letech na funkci kronikáře města, ale soukromě v tom pokračuji i nadále. Rozvoj Pilníkovy a dění ve městě neustále sleduji.

Jak byste přiblížil historii mládeži?

Byl byste ochoten spolupracovat pravidelně s dětmi např. v rámci kroužku nebo besed?

■ V dnešní době je určitě třeba použít zábavnou formu za pomoci nejmodernějších technologií.

■ Doplnovat do map, ukazovat zajímavá místa, tvořit prezentace, výlety do okolí a podobně. Z mé strany je to v současné době nereálné.

9. S kým jste měl možnost spolupracovat a jaké spolupráce si ceníte nejvíc?

■ Vzpomínám na pana Richarda Žerovnického, který bydlel na Hradčíně. On uměl německy, takže mi pomáhal překládat německé texty, a první velká spolupráce, co a jak uchovávat pro

Pilníkov, byla právě s ním.

On má největší podíl na tom, jak jsem později tvořil záznamy o Pilníkovu. Potom byla dobrá spolupráce s panem Hegrem, kterého jsem poznal jako fotografa, s ním jsem potom diskutoval o technice focení a jeho fotografie, které mi přenechal, byly také použity pod jeho jménem při některé z výstav. Takže to byl další člověk, který pro uchování života a podoby Pilníkovy udělal hodně.

Jak moc časově náročný koníček kronikářství je?

■ Samozřejmě když se jedu projet na kole, tak k mé povinné výbavě patří foťák. Při jízdě se dívám, co je kde nového, jestli se někde něco zbouralo nebo postavilo, když se jede na nějakou akci, tak je to to samé, když jedu do práce, tak také, v tašce mám foťák. O některých akcích se dozvím náhodou a je třeba být připravený. No a pokud si dám úkol, že chci nějakou oblast prozkoumat nejen v archivech, tak to jsou pak stovky hodin a o penězích ani nemluvě.

Která část Pilníkovy se Vám v současnosti líbí nejvíc a která naopak?

■ Pilníkov má tu výhodu, že je posazený v zajímavém podkrkonošském terénu. Má kopečky, výhledy a vodní toky, mezi nimiž jsou rozeseta obydlí s jednotlivými osudy Pilníkovyanů. Je to pěkné město, samozřejmě má i svá horší místa, se kterými bychom měli něco udělat, abychom když se přijede do města z jakéhokoli směru, se nemuseli za něco stydět. Například já bydlím v jedné z nejošklivějších ulic (ul. Nádražní).

Jak byste jako kronikář pojal oslavu stého výročí vzniku naší republiky?

■ Pokud by byl zájem, tak by se určitě hodilo připomenout život v Pilníkově za posledních sto let například formou besedy doplněné fotografiemi nebo výstavou.

■ Jinak byl zveřejněn článek v Krkonošském deníku v rámci tématu Jak jsme žili v Československu a právě 6. 4. 2018 byl otištěn článek týkající se Pilníkovy, kde se na 13 fotografiích mohl zájemce seznámit se životem různých spolků v našem městě.

Děkuji za rozhovor

Jana Pachlová

Také publikum z Pilníkovy si užilo muzikál Evita

■ 31. ledna 2018 mohli respondenti Mobilního rozhlasu Pilníkov zaznamenat zprávu o výsledku hlasování o připravovaném zájezdu do divadla. V nabídce byl muzikál Evita – získal 24 hlasů, Hello Dolly – získal 6 hlasů a Šíleně smutná princezna – získal 11 hlasů.

■ Volba Pilníkovyanů padla na muzikál Evita do divadla DVA, a tak se v sobotu 26. května v 13:00 patřičně nastrojení vydali hudbychtiví diváci směr Praha. V režii Ondřeje Sokola nastudovali libreto Toma Rice Monika Absolonová, Petra Kosková, Peter Strenáčik, Karel Roden, Ondřej Izdný a další. „Chvilími byl příběh dost smutný. Monika Absolonová v roli Evity v něm umírá ve 33 letech,” říká Petra D. a dodává, že pokud bude příště možnost, opět ráda pojedje a nejspíš bude opět volit muzikál.

■ „Jela jsem s manželem, s dcerou a s maminkou, která ode mě lístek dostala k Svátku matek. Zájezd jsme si moc užili. Při cestě do Prahy byla malá zastávka na osvěžení, a když jsme dojeli na Václavské náměstí, kde jsme vystoupili, byl ještě víc jak dvě hodiny čas, než představení začalo. Kdo chtěl, mohl stihnout i drobný nákup nebo posedět v kavárně,” prozradila paní Vlasta K., která se o zájezdu dozvěděla právě díky Mobilnímu rozhlasu.

■ Na vybraná představení nabízí divadlo DVA zvýhodněné vstupné pro děti a seniory. Ceny vstupenek na muzikály v tomto divadle je možné zakoupit od 250 Kč do 1500 Kč. Pro Pilníkovské byly vstupenky objednané na základě číselného elektronického kupónu za cenu 350 Kč a byly v prodeji od 28. 2. 2018. JP

LIDOVÁ ŘEMESLA 11. srpna 2018

Od 9:00 do 17:00 hodin

= TRADIČNÍ ŘEMESLA V KOHOUTOVĚ =

STARÝ MLÝN

Grundmühle

V údolí Mlýnského potoka, skryty před očima kolemjdoucích, se nalézají romantické zbytky Starého mlýna, německý název Grundmühle.

I když byl mlýn uváděn pod různými názvy a například v roce 1695 je to Brettmühle, krátce nato v roce 1701 potom Brettgrund, nakonec se mu začalo říkat Grundmühle – Starý mlýn.

■ Návštěva mlýna je nejvhodnější brzy na jaře, ještě v období vegetačního klidu, protože jinak je okolí mlýna dost zarostlé vysokou trávou a kopřivami, a pokud ne-

Zbytky sklepů v roce 2015

(foto: Jaroslav Blažek)

víte, kde hledat, můžete s tím mít problém, protože zbytky mlýna nejsou z dálky příliš patrné. I když jako místní obyvatelé jistě víte, kde mlýn hledat.

Pozůstatky Starého mlýna

(foto: Jaroslav Blažek)

■ Nejstarší zmínka o tomto mlýně je z roku 1695, ale ta nejzajímavější je z roku 1789, kdy se propadl do země. Záznam v kronice zní takto: „5. dubna 1789 kolem čtvrté hodiny ráno se náhle objevily otřesy a v jedné chalupě dokonce upadla noha od postele. Stará žena, která v posteli spala,

Starý mlýn. V popředí zřejmě Laurenz Überlai s manželkou Annou, 30. léta minulého století (foto: archiv města Pilníkov)

sotva stačila vstát, když se vlivem dalšího, ještě silnějšího otřesu rozpadla velká kachlová kamna. Žena vyběhla ven, aby varovala ostatní obyvatele. Slyšela silné podzemní dunění i několik ran. Sotva doběhla ke starému kamennému mlýnu, tak se najednou země otevřela a celé stavení,

místních potoků. I když je možné, že sesuv půdy urychlilo nebo přímo způsobilo slabé zemětřesení, nejsou o zemětřesení v té době jinde žádné zmínky nebo zatím nebyly nalezeny.

■ Na závěr ještě uvedu, že všechny obyvatele mlýna se podařilo zachránit, a tak

Celkový pohled na mlýn

(foto: archiv mesta Pilníkov)

i se spícími, nic netušícími lidmi bylo vtazeno do nitra země.”

■ Následkem zmíněného zemětřesení mělo dojít k propadu mlýna a zničení dřevěných domků stojících poblíž mlýna a pokácení kusu lesa. Dokonce mělo dojít i k rozpukání a zřícení blízké skály. Ve skutečnosti se ale s největší pravděpodobností nejednalo o zemětřesení, ale o rozsáhlý sesuv svahu nad mlýnem v důsledku podmáčení terénu. Koncem zimy totiž napadlo v průběhu února a března velké množství sněhu a pak nastala prudká obleva. Navíc v noci ze 4. na 5. dubna přecházela nad Čechami fronta se silnými lokálními přeháňkami a také došlo k rozvodnění

nebyly žádné ztráty na lidských životech. Mlýn byl o pár let později, konkrétně v roce 1797, znovu vystavěn.

■ Vzhledem ke strmosti údolí byl vodní spád plných šest metrů! Průtok byl 0,048 m³/s. Bývalo zde jedno kolo na vrchní vodu o průměru 18 stop, což je cca 5,5 metru, a jeho šířka byla 2 stopy, tedy 0,61 metru. Kolo s uvedenými parametry poskytovalo výkon asi 2,5 koně, což je přibližně 1,84 kW.

■ Pokud chcete mlýn navštívit, neváhejte. Teď již sice není vhodná doba pro návštěvu, protože oblast je zarostlá kopřivami a zub času na ní hlodá. Některé sklepy, které jsou ještě na fotografii z roku 2015, dnes již nenajdete.

JB

NÁŠ TIP NA VÝLET do Záboří

Nejen na Dolce můžete vyrazit na kole. Dalším naším tipem na cyklovýlet nebo pěší túru je výlet na Záboří.

■ Záboří (dříve německy Söberle) je součást obce Vítězná. Rozkládá se při Zábořském potoce. Součástí Záboří je i Dolní Záboří a osady Čtyři Domy a Nové Záboří. Až do druhé světové války byla osídlena téměř výhradně německým obyvatelstvem. V současné době většina budov slouží k rekreaci.

Kudy? Tudy!

(foto: Elena Fajfrová)

■ Když se chci projet na kole a chci jet lesem po klidných cestách a užívat si přírodu, vyrazím na Záboří. Na kole to není daleko, 10 km a jste tam. Je to příjemná projížďka na víkendové odpoledne.

■ Vyzáíte směrem ke Kolkovně, vystupáte na kopec za Kolkovnou a pokračujete po zpevněné cestě. Tato cesta je značená cyklotrasa 4087, po 2 km od Kolkovny přijedete na rozcestí. Doprava pokračuje cyklotrasa 4087 směr Liškárna a doleva odbočíte směr rozcestí Sovinec a Záboří. Pokračujete tedy doleva a jedete asi 2 km a na další lesní křižovatce odbočíte prudce zase doleva a stoupáte z lesa na louku. Po 300 m před vámi bude rozcestí zvané

Cílová destinace, hostinec U Šulců

(foto: Elena Fajfrová)

Sovinec. Na tomto rozcestí jsou ukazatele, takže si můžete vybrat, kam budete na svém kole pokračovat. Pokud nechcete pokračovat na Záboří, můžete sjet do Dolního Ždaru, do Kohoutova nebo do Starých Buků. My odbočíme doprava po červené a šlapeme do kopce směr Záboří a Dubový

Rozcestí Sovinec

(foto: Elena Fajfrová)

Dvůr. Cesta je v tomto místě dost kamenitá, takže přehodit a zabrat.

■ Stoupání je krátké a po 300 m je cesta zase pěkně sjízdná. Dále pokračujeme rovně a po 3 km sjíždíme do obce Záboří. Obec je to velmi malá, ale nemůžete minout příjemný hostinec U Šulců. Tady můžete posedět, popít, občerstvit se.

■ Takže hurá na kolo a jedeme na výlet!

HOSTINEC U Šulců

Otevírací doba

Pondělí: od 16 – 21 hodin

Úterý: Zavřeno

Středa: od 16 – 21 hodin

Čtvrtek: Zavřeno

Pátek: od 16 – 21 hodin

Sobota: od 15 – 24 hodin

Neděle: od 15 – 24 hodin

DEN MĚSTA PILNÍKOV 8. září 2018

v areálu fotbalového hřiště

= SPORTOVNÍ I KULTURNÍ PROGRAM =

DEN OBCE VLČICE 28. července 2018

= TRADIČNÍ KULTURNÍ SLAVNOSTI =

PILNÍKOVSKÁ pouť 2018

Letošní pouť proběhla o tradičním prvním červnovém víkendu, tedy v sobotu 2. června. I letos byla spojena s dětským dnem. Hlavním organizátorem pouti byl opět Petr Pěchoč, který pouť včetně dětských soutěží organizoval spolu se svými kamarády již loni.

Jen letos jich bylo o něco více.

■ Na zpevněné části náměstí byla rozmístěna řada převážně staročeských atrakcí, mezi nimiž samozřejmě nemohl chybět řetízkový kolotoč, malý kolotoč pro děti, houpačky a střelnice. Z modernějších atrakcí zde byl postaven velký a malý skákací hrad a bazén s elektročluny.

Dětský kolotoč

(foto: Jaroslav Blažek)

Mezi stánky nechyběl stánek na čerstvou cukrovou vatu. V parčíku pod kostelem byly soustředěny všechny hry a soutěže pro děti, což se osvědčilo i loni, protože i ty nejmenší děti snadno přejdou mezi jednotlivými atrakcemi a nestačí se začít

Kat střežil pyramidu z plechovek

(foto: Jaroslav Blažek)

nudit. Všude se prostě něco dělo! Do kašny se opět nastěhovali vodníci Adam s vodnicí Hanou a rybkami, které jim děti lovily. Po blíž víly Klárky si děti vyzkoušely petang, hned vedle čarodějnice dohlížela na stavby z lego kostek a kontrolovala skládání

Vodníci a jejich ryby v kašně

(foto: Jaroslav Blažek)

puzzle obrázků či hru pexeso. Červená karkulka dohlížela na hod míčkem a na skákání v pytlích, opodál kat kontroloval shazování plechovek a kousek nad ním Shrek s Fionou „honili“ děti po opičí dráze

Řetízkový kolotoč na náměstí

(foto: Jaroslav Blažek)

a vedle schodů na náměstí Obelix s pomocnicí sledoval závody nákladáků. A co by to bylo za dětské soutěže, kdyby za ně děti nedostávaly sladké odměny. Dětské zábavné odpoledne skončilo v 17 hodin a plynule na něj navázala hudební skupina Elka, která od 17:30 hodin zahájila večerní program, který trval až do půl desáté, ale poutové atrakce byly v provozu do pozdního večera, až do 23. hodiny.

■ V rámci poutě se i letos uskutečnila soutěž o nejlepší poutový koláč, kterou vyhodnotila a nejlepší koláč vybrala porota složená z návštěvníků poutě. V jejím čele stál Ondřej Sobl, pod jehož vedením porota ochutnala koláče osmi soutěžících a stanovila jejich pořadí. Na prvním místě se umístila Gabriela Výborná následovaná paní Moravcovou. Boj o třetí místo byl ovšem dramatický a letos se o něj podělil Ludvík Novák s paní Prouzovou. Každý

umístěný samozřejmě obdržel odměnu. Za první místo byly dvě lahve šampaňského a jedna volá jízda na kterékoli atrakci, druhý v pořadí získal dvě lahve a třetí po jedné lahvi šampaňského.

■ „Letošní pouti se v sobotu zúčastnilo téměř 150 dětí a na pouť dorazilo celkem asi

Obelix dohlíží na závody nákladáků

(foto: Jaroslav Blažek)

280 návštěvníků. To je téměř dvojnásobný počet oproti loňskému roku!” řekl nám Obelix, tedy vlastně Petr Pěchoč, a dodal: „Na závěr bych chtěl poděkovat všem, kteří se o pilníkovskou pouť zasloužili. Jmenovitě to jsou Míša Jankovičová, Tereza Kňourková, Klára Metelková, Pavlína Pechanová, manželé Jiřina a Josef Soblovi, Ondřej Sobl, Hanka Moravcová s přítelem Adamem Bakošem a Martin Soukup. Poděkování patří také městu Pilníkov za poskytnutou dotaci na poutové atrakce, hasičům z SDH Pilníkov, manželům Pavlovi a Haně Hajných a jejich týmu u občerstvení, firmě Kolotoče Novotný z Mladých Buků, provozovatelce atrakce paní Schmiedové z Jiřina a hudební skupině Elka.”

■ A já dodávám, že velký dík patří též hlavnímu organizátorovi poutě Petru Pěchočovi.

■ Letošní ročník se moc povedl, což se projevilo na spokojenosti příchozích i na neobvykle vysoké návštěvnosti. Již nyní se těšíme na pouť 2019!

Petr Pěchoč, Jaroslav Blažek

BÍLÝ PÍSEK, černý prach

ZEMĚ JIHOVÝCHODNÍ ASIE –
THAJSKO, MALAJSIIE
A SINGAPUR

■ Moje cesta začala odletem do Stockholmu, hlavního města Švédska, kde jsem měl strávit den čekáním na letadlo do Bangkoku – poprvé mimo Evropu. Zpětně zjišťuji, že už na začátku bylo zřejmé, že půjde

Chatrč někde v ulicích Bangkoku (Thajsko) (foto: T. Klapka)

o cestu paradoxů a kontrastů. Zjistil jsem, že je vhodné se obléknout tak, abych všechno teplé oblečení mohl nechat v rozpáleném a dusném Thajsku potřebným (Stockholm — přibližně -5°C , Bangkok — přibližně 35°C , a to v březnu).

■ V Bangkoku jsem se setkal s Lenkou, mojí přítelkyní. Zhruba měsíc před naším setkáním odletěla z Čech na Sumatru (ostrov v Indonésii), kde se jako dobrovolník účastnila programu na záchranu zdejších deštných pralesů a pobřeží. „Je to tu tak

Rybolov v bangkokských kanálech (Thajsko) (foto: T. K.)

hezky a čistý”. To byla jedna z prvních reakcí, kterou jsem od Lenky slyšel, když jsme se procházeli úzkými a chlupatými uličkami hlavního města Thajska. Ta reakce mě zarazila: „Někde to je ještě divočejší?”
■ Už před odletem jsem tušil, že země, do

Plážový resort na ostrově Ko Pha Ngan (Thajsko)

(foto: Tomáš Klapka)

kterých se chystáme, budou výrazně jiné než ty, na které jsme zvyklí tady v Evropě. Jen těžko už se ale představuje, že jen pár stovek kilometrů od Bangkoku lidé každý den používají tu samou řeku jako záchod i vanu na koupání.

■ Čekala nás cesta z Bangkoku přes jižní část Thajska, celou Malajsii až do Singapur. Stejně jako při naší poslední cestě do finských Helsinek jsme si moc s jejím

lové resorty a exotické jídlo. To vše za ceny, o kterých se nám v Evropě ani nesnilo. Většina turistů, kteří se vydávají do země, jako je Thajsko, jsou často zaměřeni právě na nízké ceny. Většinou si zakoupí letenky přímo do oblastí plných, na zdejší poměry luxusních resortů, kde často stráví velkou část svého pobytu. Setkají se tedy právě s tou tváří země, která je nastavená lidem přijíždějícím z bohatších zemí. Thajsko

Historická Melaka – turistický ráj (Malajsie)

(foto: Tomáš Klapka)

průběhem hlavu nelámali. Jen velmi hrubý plán – dostat se na letadlo v Singapuru. To vše za necelý měsíc. Je zřejmé, že za tak krátkou dobu není možné poznat tolik zemí do hloubky, ale umožnilo nám to vnímat a poznávat rozdíly, které mezi zeměmi existují, a také rozdíly, které existují v zemích samotných. S jistotou se dá říci, že ekonomická síla a vyspělost zemí v průběhu naší cesty rostla.

■ Do Thajska se každým rokem hrnou davy turistů. Cíl je zřejmý: krásné a čisté písečné pláže, příjemné a atraktivní hote-

a země podobné však mají tváře další.

■ Je zřejmé, že bez turismu by země, jako je Thajsko, Vietnam a další chudší země, byly v mnohem horší situaci. Zároveň však mnoho lidí zapomíná na fakt, že ceny, které jsou v Thajsku kvůli pomalu rostoucí ekonomice stále velmi nízké (průměrná cena oběda mimo restaurace pro turisty je 30 – 70 korun), poukazují na to, že se Thajsko stále ještě řadí mezi rozvojové země. Jeho ekonomika pomalu roste, a to především zvyšováním exportu textilních výrobků do bohatých států. Je ale důle-

Chinatown Bangkok (Thajsko)

(foto: Tomáš Klapka)

rozdíly, které se objevují v naší společnosti, a to nejenom v těchto zemích, ale po celém světě, včetně našeho státu. Žijeme ve světě paradoxů a velkých rozdílů, které musíme vidět a uvědomovat si jejich velké důsledky, jež negativně ovlivňují celou naši společnost. Bohatí chtějí stále víc a chudí mají stále méně. A proto chtějme

Luxusní Marina Bay (Singapur)

(foto: Tomáš Klapka)

žít si uvědomovat, že lidé, kteří pracují v továrnách, jsou v zásadě vykořisťováni a peníze, za které pracují nesmyslné hodiny, jsou směšné. V některých případech se dá stále mluvit o otročině.

■ Takové rozdíly jsou v zemích, ve kterých jsme se pohybovali, vidět, když je vidět chcete. Výjimkou není ani městský stát Singapur, který by v zásadě mohl sloužit jako extrémní případ obrovského paradoxu ve vnímání velkých rozdílů, které se v této lokalitě objevují. Singapur se stal historickou kolonií a dnes je jednou z nejvyspělejších ekonomik světa, je významným finančním, obchodním a dopravním centrem. Během celé naší cesty jsme se

nesetkali s místem, na kterém by se tak výrazně projevoval vliv peněz a globalizace. Nemuseli jsme už dál vytahovat černý prach zpoza nehtů a vodu z kohoutku jsme už mohli i pít. Byli jsme zaskočeni touto obrovskou změnou, tím obrovským luxusem, nabuřelostí a leskem, kterým se pyšnilo město na každém rohu.

■ Tím paradoxem, o kterém píšu, je snad právě to, že jsme se nacházeli ve městě, které leží zhruba 100 kilometrů od ostrova Sumatra. Ano, toho místa, kde se děti koupají v řece, do které samy provádějí svou denní potřebu.

■ Celá cesta byla pro mě důležitá právě proto, že jsem mohl poznat tak významné

vidět a pochopit rozdíly, které mezi námi jsou, a snažme se je potírat především tak, že ustoupíme z našich přehnaných a rozmazlených nároků a standardů. Jedině tak je potřeba.

■ Pokud bych takový přístup měl využít při cestování v Thajsku, nechal bych se ubytovat například u nějaké rodiny nebo lokálního hostelu, které mají mnohdy daleko příjemnější, osobnější a milejší prostředí, než kdejaký hotelový resort. Zkusil bych jíst na ulici, kde vaří ti nejautentičtější kuchaři, které v těchto zemích potkáte, a díval bych se kolem sebe, abych spatřil všechny tváře té země.

Tomáš Klapka

SPORT

DAKAR V PILNÍKOVĚ aneb pozvánka na den obce

O víkendu 17. a 18. března proběhlo již čtvrté setkání s názvem Mogul Dakar Setkání pro příznivce Dakaru, každoročně pořádané Autodromem v Sosnové na místním autodromu nedaleko České Lípy.

■ Na letošním setkání jsme viděli týmy Big Shock Racing, Tatra Buggyra Racing, Barth Racing, MRG Racing, Klymčiw Racing, South Racing a také třeba špičkový tým MKR Technology, který pro nejtěžší rallye světa připravuje kamiony Renault i pro zahraniční závodníky, z nichž Holanďan Martin van den Brink se předvedl i na trati. Z Koprivnice dorazil s asistenční

Tatrou „Balai“ Tomáš Tomeček, úspěšný „samotářský“ závodník z Africa Eco Race. V depu bylo možné potkat první Češku, která dokončila Dakar Olgu Roučkovou nebo dakarské nezmary Tomáše Ouředníčka s Davidem Křípalem.

■ V depu i na trati jsme potkávali taková zvučná jména jako například Martina Macíka – pilota kamionu, Martina Kolomého, Josefa Macháčka, Tomáše Tomečka, Tomáše Ouředníčka i motocyklistu Milana Engela nebo Olgu Roučkovou a ještě mnoho dalších jezdců. Většina z nich se také divákům předvedla na trati v několika exhibičních jízdách. A v tomto shonu si na nás udělal čas pilot kamionu LIAZ na

krátký rozhovor.

■ Posádka Martin Macík – řidič, František Tomášek – navigátor, Jan Mrkva – mechanik a jejich liazka Franta vybojovali na letošní Rallye Dakar výbornou 5. pozici v celkovém poli kamionů. Z poslední etapy mají 2. místo. Za jejich Big Shock Racing tým nastoupil ještě dakarský nováček Jan Brabec na Husqvarně, který obsadil 39. pozici mezi motocykly. Kdyby nedostal vysokou penalizaci hned v první etapě, mohl se umístit ještě mnohem lépe.

■ Letošní Dakar byl pro Martina již šestým absolvovaným. Poprvé jel jako navigátor Vlasty Vildmana, ale chtěl raději řídit, a tak svůj třetí Dakar v roce 2015 absolvoval již jako pilot kamionu. Ve svých 24 letech byl dokonce nejmladším řidičem kamionu, který se soutěže kdy účastnil.

■ **Na Dakaru 2015 Ti bylo 24 let a byl jsi nejmladším pilotem kamionu .**

SPORT

Před vyjetím

(foto: Jaroslav Blažek)

Kdys vlastně poprvé řídil nákladák a jiné auto? Nemyslím tím, kdy jsi dostal řidičák...

■ Ono je to hodně propojené. Kamion jsem začal řídit, jakmile jsem získal řidičský průkaz, což bylo v roce 2008. Krátce poté jsem s tátou absolvoval pár menších soutěží a Silkway Rallye jako navigátor a řidič přejezdů.

Pamatuješ si ještě svůj první závod a jak jsi dopadl? Na čem nebo v čem jsi vůbec závodil?

■ Já jsem začal závodit na motorce. Jezdil jsem menší endurové a cross country závody. Nic extra, spíš pro zábavu, protože táta na tyto závody jezdil s offroadovým autem.

Franta i skáče

(foto: Jaroslav Blažek)

Motorka mi vydržela až do 14 let. Pak jsem se věnoval spíš škole a basketu. Pamatuji si ale, že někdy v mých 19 letech mě táta oslovil, zda bych nepomohl na 24hodinovce v Dobřanech. Neměli dost řidičů pro jednu menší buggynu, a tak jsem v 6 hodin ráno dorazil a dojel soutěž.

■ A jak to všechno začalo? Martinův táta kdysi vytáhl z kopřiv starou liazku, opravil ji a vydal se s ní do Afriky na Rallye Dakar,

aby si splnil svůj sen. Zní to jednoduše? Ale tak to prý v rodině Macíků chodí... Ted' Martinův táta auta staví a Martin mu je na závodech ničí.

Tvůj táta jel Dakar celkem sedmkrát, ty zatím „jen“ šestkrát, z toho dvakrát jako navigátor. Radil nebo radí Ti táta? A posloucháš ho?

■ Jasně že radil. Na začátku jsem neměl vůbec žádné zkušenosti a každá rada se hodila. Postupně se Dakar začal hodně zrychlovat, a tak se měnil i styl jízdy. To už se věci začaly měnit a dnes se s tátou bavíme hlavně o technických problémech a vylepšeních. Co se jízdy týče, jsou to spíše details, na které se táty zeptám, abych dostal další pohled na věc.

Co praxe navigátora, hodí se i řidiči kamionu? Posloucháš navigátora, nebo si prosazuješ svou?

■ Bezesporu! Byla to nejlepší cesta za volant. Víš, do čeho jdeš. Víš, jak je pro navigátora těžké hledat cestu, jak s ním ve vypjatých situacích komunikovat. Navíc jsem měl přesnou představu, co od svého navigátora budu chtít, a dokázal jsem ho vše naučit. Ted' si na trati umíme pomoci, občas i zastavíme, řekneme si co a jak, společně najdeme cestu.

Počtvrté jako řidič na Dakaru a stále nejmladší – i v roce 2018, jaký je to pocit, být stále nejmladším řidičem kamionu na Dakaru?

■ Ted' už to neřeším! Vlastně jsem to neřešil ani na začátku, jen jsem k závodům musel přistupovat s větším respektem právě kvůli zmiňovaným zkušenostem. Už si nepřipadám nejmladší, jde hlavně o počet

Dakarů, které mám za sebou. Mezi nováčky už mě neřadí!

Letos jsme s napětím sledovali, jak si vedete na Dakaru. Výpadky oficiálních výsledků občas přiváděly vaše fanoušky až k šílenství. Tím, že se startuje postupně a navíc se výsledky po dojezdu dalších závodníků dost měnily, přicházely nepravidelně a ještě k tomu ten časový posun, tak jsme na výsledky často čekali až do velmi pozdních hodin. A čekali jsme, až projedete kontrolními body. A teď ty nervy, když jste nebyli tam, kde jsme vás chtěli mít!

Jak jste toto prožívali vy?

■ Pro nás je to úplně jiné. V daný moment neřešíš kolikátí jste, ale snažíš se prostě dojet co nejrychleji do cíle. V případě, že máte technický problém, opravujete a občas se prostě snažíte jen přežít. Tyto pocity se těžko popisují, protože to zažiješ opravdu jen na Dakaru, nejtěžším závodě na světě. Chápu, že třeba moje rodina doma trpí, když přesně neví, co s námi je. Pokud je to, jak říkáš, je to vlastně krásné, protože máme spoustu fanoušků, kteří jedou s námi, sledují zprávy, fandí a drží palce! Jejich podpora nás posouvá dál.

Na internetu jste začali v podstatě novou éru zpravodajství o Dakaru – nazval bych to multimediální Dakar. Několikrát jste živě vysílali své zážitky z jednotlivých etap. Pro nás fanoušky to bylo velmi zajímavé a vždy jsme na to čekali. Vaše zážitky byly mnohem zajímavější než oficiální zpravodajství. Jak jste pociťovali podporu fanoušků, těch na trati i těch u internetu? Pomáhá vám?

■ Určitě! Na trati je to jiné, tam jsou lokální fanoušci, temperamentní, hrozně ochotní a prostě bezvadní. Ti na internetu jsou ale převážně z domova, a to je vždy trochu jiné, více osobní. Proto jsme dělali zpravodajství v podobě živých přenosů na sociálních sítích, aby mohli aspoň na dálku zažít tu atmosféru a představit si, jak Dakar v reálu vypadá. Každý rok se snažím posunout komunikaci s fanoušky o krok dál, aby si s námi Dakar pořádně užili. Není to jednoduché, protože další rok už to samé začnou dělat i ostatní, ale my si vždy poradíme a vymyslíme zase něco nového!

Vnímáš vůbec diskuze na internetu, když někde jedeš? Nemáš spíše jiné starosti?

Martin Macík se svým Frantou

(foto: Big Shock Racing)

■ Vůbec ne, není na to čas, dokážu vás pouze informovat a předávat zážitky, reagovat už moc nejde.

Netradičně na sněhu

(foto: Jaroslav Blažek)

Řada jezdců letos měla problémy s vyhledáním WP – jak jsou značeny v itinerářích a jak vypadají skutečně? Jsou viditelné z dálky, nebo až když jste u nich? Předpokládám, že v dnešní době jejich GPS souřadnice budou v itineráři asi přesné.

■ WP neboli waypoint je pouze imaginární bod, který není viditelný zrakem. Je napsaný v roudbooku u daného kilometru, takže víte, že ho musíte na daném místě najít. Je jich rovnou několik. WPE, WPS, WPC, WPM atd. Každý má jiný průměr kružnice, ve které vám pípne v kabině skrze přístroje. A zároveň u některého naskočí šipka, jakmile jste třeba 300 metrů od něj.

Letošní Dakar byl velmi náročný a mnoho posádek jej nedokončilo. Vypadalo to, že byl náročnější než předchozí ročníky.

■ Tento Dakar byl nejnáročnější v Jižní Americe od roku 2009. Není to jen můj

názor, stejně to vidí i ostatní zkušenější závodníci. Takový ale Dakar má být, byl jsem za něj rád!

Co pro vás bylo letos nejtěžší?

■ Myslím, že 9. nebo 10. etapa, kde jsme zapadli v bahně se dvěma proraženými pneumatikami. Ten den jsem řídil přes 16 hodin a byl jsem na plech.

Jak se Ti i přes to celkově líbil?

■ Já jsem spokojený, měl vše, co se od Dakaru čeká. Nemám snad jedinou výhradu. Vždycky se něco přihodí. Záleží jen, kolik máte štěstí a jak rychle dokážete vyřešit nečekané situace.

Stravujete se na Dakaru sami, nebo v „závodce“?

■ Organizátor zajišťuje během závodu kompletní stravování. Obrovská polní restaurace se vším, co tě napadne. Snídaně trochu dřou, ty nejsou nic moc, ale večere pecka. Steak, hranolky, mořské plody, rýže, ovoce, pivo, prostě všechno.

Jak velký tým jezdí na Dakar?

■ Celkem nás teď bylo 25. Posádky, 8 mechaniků, řidiči, novináři a vedení týmu.

A ještě si nemohu odpustit jednu „ekologickou“ otázku: Co se děje s plastovými a dalšími zbytky aut, která po trase zůstanou?

■ Organizátoři po skončení závodu procházejí celou trať a dohlížejí, aby tu nezůstalo nic, co sem nepatří. Od nás snad nic neodpadlo, a pokud ano, určitě to má nějaký místňák u sebe v obýváku. Nemyslím si, že se jedná o nějakou ekologickou pohromu. Okolo tohoto tématu se vedou

nekonečné debaty, hlavně v EU, ale podle mě bychom se měli zaměřit na podstatnější problémy.

LIAZ je dnes již mrtvá značka, vy používáte nejspíše jen podvozek a ostatní díly jsou jiné. Proč zůstáváte stále u této značky?

■ Je to ale česká značka! To se nám líbí. Na Frantu je spolehnutí, zvládnul Dakar jako pátý nejlepší kamion. Jinak auto má z liazky pouze kabinu, nic víc. Zbytek je komplet naše stavba a díly máme z celého světa. Navíc dokud se neobjeví zajímavá podpora od jiného výrobce, nemá smysl někomu dělat marketing zadarmo.

A proč se Franta jmenuje právě Franta?

■ V dílně musíte každý vůz nějak nazývat. Navíc každý dává svému speciálu přezdívky. My jsme si řekli, že jsme Češi, tak to bude Franta! Neboj, už stavíme nový stroj a bude mít i nové jméno!

Baví tě ještě řídit, nebo už je to rutina – profese?

■ Obojí. Závody mě baví, stále se děje něco nového, protože Frantu neustále zdokonalujeme. Na silnici je to samozřejmě nuda. Samá omezení a žádný tempomat.

Nemáš toho někdy dost?

A jak dlouho Ti to pak vydrží?

■ Někdy ano, ale mám silný morál, když něco chci, udělám pro to hodně. Dokud mě to bude naplňovat, budu u toho. Jakmile si dokážu, co chci, půjdu zase dál.

Máš při závodění strach?

■ Samozřejmě. Bez strachu bychom se někde zabili. Není to klasický strach, spíš respekt, který tě drží v pozoru, abys nedělal chybu.

Co říkají závodění doma – maminka, přítelkyně?

■ Podporují mě! Nebo se o to minimálně snaží. Jsou doma v nervu, nelíbí se jim to, ale je to moje volba.

V sobotu 8. září máte přijet do Pilníkova na den obce. Už jsi o Pilníkovu někdy slyšel? Trefíte tam?

■ Pár let jsem navigoval nejtěžší závod na světě, jasně že trefím. Nicméně Pilníkov neznám, ale rád poznám.

■ Děkuji za rozhovor a těšíme se na setkání s tebou i s Janem Brabcem a Davidem Pabiškou!

Jaroslav Blažek

SPORT

ROZÁRKA A SNĚŽENKA BYLY PŘI TOM

Těžko na cvičišti, lehký na bojišti

■ Vážení čtenáři, jak už jste se dočetli v minulém Zpravodaji, zorganizoval v zimě tohoto roku výbor TJ Spartaku Pilníkov poprvé zimní soustředě-

jen naše mladé sportovce, uspořádali jsme soustředění i pro dospělé fotbalisty. To probíhalo také v lyžařském středisku Benecko u Vrchlabí v termínu od 23. března

Soustředění mužů

(foto: Petr Kolín)

ní pro naše mládežnické týmy.

■ Tohoto soustředění se zúčastnilo 18 dětí v termínu od 16. 3. do 18. 3. 2018 a konalo se v horském prostředí areálu Benecko na

Fotbalový tým – příprava

(foto: Jiří Haken)

krásné chatě Rozárka. Cílem soustředění byla kondiční příprava a tmelení kolektivu. Na soustředění nachystali naši trenéři fyzicky náročný program, který děti kvalitně připravil na další část sezóny. I přes všechnu námahu organizátorů se dětem tato akce líbila, všichni si ji pochvalovali, a proto je naplánována i na další roky.

■ Abychom netrápili výběhy po kopcích

do 25. března 2018 na chalupě Sněženska.

■ Všichni účastníci soustředění pojali tuto přípravu zodpovědně, a také proto jsme čerpali síly z této fyzicky náročné

Fotbalový tým muži

(foto: Jiří Haken)

přípravy celou jarní část sezóny.

■ I tato druhá akce se povedla a s potěšením můžeme říct, že jsme založili další tradici v TJ Spartaku Pilníkov.

Děkujeme

Za TJ Spartak Pilníkov

Petr Jirásko

místopředseda

SPORT

MOTOKROS

v Trutnově

Během roku navštívíme řadu motoristických soutěží, jak jsem již psal i v minulých číslech Zpravodaje, ale letos v květnu jsem se byl podívat na motokros na nedaleké trutnovské trati. Trať najdete ve Volanově za železničním přejezdem u zastávky Trutnov - Volanov, pokud jezdíte z Albertu zadem po cestě podél železniční tratě Trutnov - Pilníkov, můžete ji i z této cesty vidět.

■ Trutnovská trať obsahuje mnoho dlouhých i vysokých skoků, ostré zatáčky, takže je divácky velmi zajímavá. Vzhledem k tomu, že celou trať lze obejít, každý si

MotocrossCup

(foto: Jaroslav Blažek)

najde místo, které pro něho bude zajímavé. A zajímavá je pro návštěvníky ještě jedna věc – vstupné je totiž obvykle zdarma. A nejenom vstupné, ale i parkovné. A pro-

Souboj o umístění

(foto: Jaroslav Blažek)

tože trať je nedaleko Pilníkova, lze se tam na závody zajet podívat i na kole.

■ Nejbližší závody, které se zde budou konat, se jedou v sobotu 25. srpna a bude to Nova Motocross Cup Trutnov. Tak se přijďte podívat, třeba se zde potkáme.

Jaroslav Blažek

SPORT

24. MČR DRUŽTEV ŠIPKAŘŮ

kategorie B, C a ženy, Králíky u Nového Bydžova

■ V Králíkách u Nového Bydžova se ve dnech 2. a 3. června uskutečnil první ze dvou mistrovských víkendů. V místním kulturním domě se odehrálo MČR druž-

Martin Petr, Stanislav Fendrych, Michal Kozaňák, Robert Košťál, Eva Košťálová. Pomalý rozjezd měli hráči Černého Supa, kteří na vlažný vstup málem doplatili, když

o jejich postupu ze skupiny rozhodovala až vzájemná bilance s dalšími dvěma soupeři. V play off to již bylo o poznání lepší a zdálo se, že by mohli pomýšlet na medaili. Ve

Fčely z Baníku Žacléř přivezly z MČR medaili po jedenáctileté pauze (foto: Zdeněk Špička)

Reprezentanti Fekobe Pilníkov mají unikátní sbírku třech medailí ze třech různých výkonnostních kategorií MČR.

(foto: Zdeněk Špička)

stev v kategoriích B, C a ženy.

■ Pilotní soutěži víkendu byl mistrovský turnaj ženských družstev, ve kterém severní oblast kraje reprezentovalo nejlepší duo letošního ročníku ligy Královéhradecka, jmenovitě Fčely z Baníku Žacléř, za které hraje i Eva Košťálová z Fekobe Pilníkov, a Ďáblice z Náchodska. Oběma týmům se podařilo projít sítím základních skupin, když do play off postupovaly shodně z druhé pozice. Předkolo vyřazovací fáze mistrovství zvládly už jen Fčely. Ďáblice nestačily výsledkem 1:5 na Čarodějky Lány, které vypadly hned v kole následujícím. Naopak Fčely přešly přes velmi silné sokyně. Nejprve to odnesly Noční můry z Ajeta Praha 6:3, poté v osmifinále obhájkyňe titulu Kolečko Cats Brno 6:3 a ve čtvrtfinále Racek Slouled Karlovy Vary dokonce 6:0. Až v semifinále se musely sklonit před uměním protivnic, to když 3:6 prohrály s pozdějšími mistryněmi – vsetínskými Ďáblicemi. Fčely jsou 2. vicemistryněmi ČR podruhé v klubové historii, když první medailový zářez zaznamenaly před jedenácti lety. Od té doby bylo jejich maximem téměř vždy čtvrtfinále.

■ Fekobe Pilníkov veze opět medaili.
■ Na sobotní béčkový šampionát se vypravila družstva Černý Sup Starý Rokytník a Fekobe Pilníkov ve složení Jiří Věchet,

Výtah z výsledků jednotlivých soutěží

ŽENSKÁ DRUŽSTVA

- 1. Ďáblice Vsetín
- 2. Ďáblice Blansko
- 3. Fčely z Baníku Žacléř
- 3. Rakolky Brno
- 17. Ďáblice z Náchodska

KATEGORIE B

- 1. Střelci z Ratolesti Český Krumlov
- 2. Boční vítr Lomnice
- 3. Fekobe Pilníkov
- 3. Rio Semena Ostrava
- 5. Černý Sup Starý Rokytník

KATEGORIE C

- 1. AC Star Arena Chodov
- 2. Red Barons Plzeň
- 3. Máchalové XXL Kladno B
- 3. Čertíci Strakonice
- 17. Dvoračka Trutnov
- 17. Medvědi Velký Třebešov

skutečnosti jí byli velmi blízko. Stačilo neprohrát čtvrtfinále nejtěsnějším výsledkem 4:5 s pozdějším vítězem mistrovství – Střelci z Českého Krumlova. Páté místo je pro suveréna letošní B ligy východ vzhledem k průběhu play off spíše zklamáním. ■ To Fekobe Pilníkov naopak nic nepodcenil a skupinou prošel bez jediného zaváhání, čímž si v předkole play off vysloužil výhodu volného losu. Následovaly dvě těsné výhry 5:4 a postup do semifinále turnaje. V něm se štěstí z předešlých dvou duelů otočilo, když Pilníkovští prohráli 4:5 s nakonec stříbrným celkem Boční vítr Lomnice. Bronz z mistrovství kategorie B je pro Fekobe Pilníkov již třetí medailí. Jako jednomu z mála týmů v historii českých šampionátů se podařilo vystoupat na stupně vítězů ve třech nejnižších kategoriích. V roce 2005 totiž slavil bronz v děčku, o dva roky později stříbro v céčku a nyní má ve sbírce i bronz v béčku. Před nimi jsou tak již jen dvě výkonnosti mety: kategorie A a superliga. Tu první mohou teoreticky splnit již v příštím roce, ovšem v extraligové konkurenci, kde budou v nadcházející sezóně plnit funkci nováčka, to bude velmi těžký úkol.

* POZNÁMKA K VÝSLEDKOVÉ TABULCE:
Týmy reprezentující naši, severní oblast Královéhradecka, jsou vyznačeny tučně.

NAJDĚTE ŠET ROZDÍLŮ

a užijte si prázdninové léto

- Připravili jsme pro vás soutěž pro protříbení vaší pozornosti a trpělivosti.
- Pro ty z vás, kteří najdou šest rozdílů na fotografiích, čekají zajímavé odměny:

ZOO ve Dvoře Králové nad Labem
Rodinná vstupenka do ZOO

Bobová dráha v Mladých Bukách
Dětská jízdenka na 5 jízd

Letní koupaliště Trutnov
celodenní rodinná vstupenka (2 + 2)

PODMÍNKY SOUTĚŽE

- Najít šest rozdílů na fotografii
- Tyto rozdílů na fotografii zakroužkovat
- Fotografie naskenovat či ofotit a zaslat na: redakce@pilnikov.cz
- První tři výherce odměníme jednou z uvedených cen
- Správné odpovědi zveřejníme do 31. července 2018 na www.pilnikov.cz

RODINA

je základ státu

ZEPTALI JSME SE DĚTÍ
Z PRVNÍ TŘÍDY
ZÁKLADNÍ ŠKOLY PILNÍKOV.

Jaký byl tvůj nejlepší zážitek s rodiči?

- „Já si vzpomínám, že jsem byl s mámou a s tátou na Moravě za strejdou a za tetou a my jsme si to hodně užívali a jezdili jsme tam hodně po výletech.“
- „My jsme byli v aquaparku v Ostravě, tak jsme si tam zaplavali a byly tam také tobogány.“
- „My jsme byli v Chorvatsku, bylo to tam super a každé prázdniny tam jezdí kamarádi z Jablonce a bylo to tam super.“
- „My jsme byli na kole na Dolcích a dali jsme si tam zmrzku.“
- „Že jsme byli na výletě a šli jsme na Sněžku a tam jsme dostali magnetek, takový teploměr, že je jako obrázek a vedle je teploměr. Tam jsme byli s celou rodinou.“

Jak má podle tebe vypadat správná rodina a co spolu nejvíc rodina dělá?

- „Má tam být tatínek, maminka, sestra a můj bráška a vařili bychom spolu a hráli si a já bych chodila na kroužky.“
- „No prostě hodnej tatínek a maminka a tři děti a chodili by ven a užívali by si to a chodili by na kolo. A bylo by to hezký.“
- „Podle mě by to mělo být, že je tam maminka a tatínek, že by tam také byly nějaké děti a že by venku měli bazén a nějakou chatku, že si tam můžou sednout a opékat třeba. A taky by měli mít dobrou televizi, dobrý gauč a dobrou postel. Nějak tak.“
- „Já mám doma mamku, Tobíka, bráchu, ségru a taťku. A jedeme na výlety a pracujeme.“
- „Jako bylo by dobrý, kdybychom byli já, mamka, taťka pohromadě, jenže my jako pohromadě nejsme, protože táta měl úraz. Táta je v nemocnici, vrátí se za měsíc a půl.“
- „Že by tam mohla být návštěva, kamarádi a jako že bychom se tam k sobě nechovali zle. A v rodině by měl být táta, máma a brácha. Já třeba s Ernym, Erny má třeba na něco problém a já mu pomůžu občas. Erny má dneska ještě dohromady tři roky. Teda čtyři.“

ŠKOLA

HODINA HRDINŮ

aneb školní akademie

→ Pokračování ze strany 6
o liánách, kdo tam byl, ví, že v sále se ukázal sem tam i paván ...

■ A co hrdinové? Vložili na obětiště svůj um, čas, fantazii, odvalu a další cnosti,

Mazurka na školní akademii (foto: Miroslav Klapka)

jimiž oplývají, a věru bylo na co se dívat. Patří za to jim i jejich šamanům díky.

■ Doufejme, že jim bylo v naší společnosti tak dobře, jako nám v jejich.

Veršované divadlo (foto: Miroslav Klapka)

■ A jaký byl onen legendární „vzkaz budoucím generacím“?

■ Program byl bezva a publikum, obzvláště některé, by mělo ještě trénovat!

JP

INZERCE

Hledám pronájem (prodej) garáže
v Pilníkově poblíž náměstí.
Tel.: 603 219 978

NÁŠ TIP

Najděte si svého martana

Marek Herman
...co jste vždycky chtěli vědět o psychologii,
ale ve škole vám to neřekli ...

■ Kniha je napsána vlídně a srozumitelně. Objevíte v ní svěží pohledy a úvahy z oblasti psychologie a mezilidských vztahů. Dozvíte se informace, o kterých s překvapením zjistíte, že je prostě potřebujete k tomu, abyste mohli vést spokojený život. Text je silný a naléhavý a zejména vás zaujme to, s jakým citem Marek Herman popisuje svět malých dětí – jeho pojetí je sympatickou pozvánkou do světa dětské psychiky. Zajímavou pointou je tvrzení, že každý dospělý v sobě vlastně nosí malé dítě, svého „martana“, který o něm ví všechno. A že cestou ke spokojenému životu je právě umění naslouchat onomu vnitřnímu hlasu, na který mnoho z nás už dávno zapomělo.

EF

INFORMACE

Přehled akcí

čtvrtek 5. července 2018 v 16.00 hodin

„COUNTRY BAŠTA“

Festiválek folku a country
Vítězná - Kocléřov u rybníka Bahňák

sobota 7. července 2018 od 9.00 hodin

DEN OBCE VÍTEZNÁ 2018

rodina – sport – zábava

sobota 7. července 2018 ve 13.00 hodin

ČERMSKÁ POUŤ

sobota 14. července 2018 od 9.00 hodin

TURNAJ V NOHEJBALE

na kurtu fotbalového hřiště,
v nepříznivém počasí v kryté hale

sobota 14. července 2018 od 14.00 hodin

PILNÍKOFEST – EXORCISPHOBIA

Fotbalové hřiště

pátek 27. července 2018 od 16:00

PŮLENÍ PRÁZDNIN

u mysliveckého srubu

sobota 28. července 2018 od 14.00 hodin

DEN OBCE VLČICE

sobota 11. srpna 2018 od 9.00 do 17.00 hodin

LIDOVÁ ŘEMESLA KOHOOUTOV 2018

sobota 11. srpna 2018 od 10.00 hodin

2. ROČNÍK TENISOVÉHO TURNAJE

neregistrovaných v kryté hale

10. – 12. srpna 2018 od 17.00 hodin

CYKLISTICKÝ VÍKEND

Závazné přihlášky přijímá starosta do 15. 7. 2018.
Kauce na účast 500 Kč. Více informací od 2. 7. 2018
na www.pilnikov.cz

sobota 18. srpna 2018 od 10:00 hodin

O ŠTÍT MĚSTA PILNÍKOV

Hasičské závody za požární nádrží

sobota 18. srpna 2018 od 18.00 hodin

ROCKOVÉ HRÍŠTĚ PILNÍKOV

na fotbalovém hřišti

ANARCHIA, ALŽBĚTA, DEEP PURPLE REVIVAL

sobota 25. srpna a neděle 26. srpna 2018

PILNÍKOVSKÝ PÍSNIČKÁŘ

Šestý ročník setkání amatérských písničkářů

sobota 8. září 2018 od 13.00 hodin

DEN MĚSTA PILNÍKOV

v areálu fotbalového hřiště

Řádková inzerce soukromého - nevýdělečného charakteru je uveřejňována tradičně ZDARMA. Vydavatel si vyhrazuje právo upravit text inzerátu ve smyslu zestručnění obsahu či kontaktu. Vydavatel si dále vyhrazuje právo neuveřejnit inzeráty viditelně zneužívající této služby, ať už svou neúměrnou délkou, popisností, četností či vyvolávající pochybnosti o nevýdělečnosti.

Pilníkovský zpravodaj vydává město Pilníkov jako čtvrtletník v nákladu 450 kusů výtisků a je zapsán do evidence Ministerstva kultury dne 16. 7. 2015 pod evidenčním číslem MK ČRE 22191. **Redakce:** Šéfredaktor: Jana Pachlová (JP), redaktori: Elena Fajřrová (EF), Jaroslav Blažek (JB), Miroslav Klapka (MK), korektury: Mgr. Světluše Pospíšilová, foto: Jaroslav Blažek, Miroslav Klapka, dopisovatelé, archiv, grafické zpracování a zlom: Filip Tošovský, tisk: Tiskárna PRATR a.s. Nevyžádané rukopisy a fotografie se nevracejí. Vaše příspěvky a připomínky adresujte na vydavatele MěÚ Pilníkov, Náměstí 36, 54242 Pilníkov nebo na e-mail: redakce@pilnikov.cz, telefon: 499 898 922. Info: www.pilnikov.cz